

eerst met veel geklapper van het water los te komen, om weer met een wijde boog op de opening af te vliegen. De vleugeltjes slaan zo snel, dat ze er niet aan lijken te zitten.

Samen hebben we de kademuur in kaart gebracht en daarop de invliegopeningen aangetekend. We tellen er 8 maar er drijven op een bepaald moment wel 20 koetjes in het haventje. Regelmatig “dopen” ze het kopje onder water om daar de boel in ogenschouw te nemen.

Even regelmatig zwemmen ze, in wisselende aantallen, in linie naast elkaar, om als op commando onder te duiken. Een wandeling door het dorp, die avond, leert ons dat toeristen er weinig te zoeken hebben en dat het slecht belletje trekken is. De meeste deuren zijn voorzien van kloppers.

De volgende dagen vergapen we ons aan nog meer High Crosses, Round Towers, ringforten, kerk-en kasteelruïnes in de streek even boven Dublin. Maar op 25 juni hebben we het rondje Ierland voltooid en staan we op de kade van de Ierse hoofdstad. Een half uur na de afvaart gaan de truien uit. Het wordt warm en we zijn het er over eens, dat de druppel op m'n voorhoofd transpiratie moet zijn. Zuid Engeland heeft in bijvoorbeeld Stratford on Avon, Alcester, Mickelton, Chipping Camden en Oxford zoveel te bieden, dat je er nog eens 6 weken voor uit kan trekken. We genieten ervan als slagroom op de taart. De taart was overheerlijk en van slagroom moet je niet te veel blijven snoepen.

Coby wil volgend jaar naar Spanje en ik eigenlijk ook.

Dick en Coby Passchier

EEN WEEKJE OP DE HOLTERBERG

Kees Verweij

Begin mei van dit jaar hebben we met onze caravan een weekje doorgebracht op een groot kampeerterrein te Hellendoorn aan de voet van de Holterberg.

De Holterberg is een langgerekte heuvelrug in het midden van Overijssel, welke tijdens de ijstijd werd gevormd. Grote massa's ijs drukten grote hoeveelheden materiaal naar boven en zo ontstonden er verschillende heuvelgebieden als De Veluwe, de Utrechtse Heuvelrug, Gaasterland enz.

We zaten direct bij het bos, hetgeen al dadelijk de mogelijkheid opende om volop in de nabijheid vogels te beluisteren. Het bos bestond voornamelijk uit Grove Dennen, Fijnsparren, Berken en Beuken, afgewisseld door een lage ondergroei. De Vink was wel een van de meest algemene vogels en deze liet zich bijna de gehele dag horen. Naaldhout gaf verder de mogelijkheid tot het beluisteren van de Kuifmees met zijn zachte trillers, de Zwarte Mees, die zingt als een fietspompje, en de Goudhaantjes, die opvallen door hun hele hoge en zachte piepjes.

's Morgens werden enkele malen verrast door het geluid van de Wielewaal, die kennelijk hier net was aangekomen. Hij was hier duidelijk eerder dan in onze omgeving, want pas half mei hebben we hem

voor het eerst in de Amsterdamse Waterleidingduinen gehoord.

Zanglijsters zijn hier beter vertegenwoordigd dan bij ons, want op tal van plaatsen was zijn melodieuze zang in de bomen te horen. Een bijzondere ervaring was de Geelgors, die helaas in onze omgeving geheel is uitgestorven, maar daar nog op

Korhanen in dreighouding

verschillende plaatsen zijn herkenningmelodie "het regent, dat het giet" laat horen.

De Holterberg staat echter nog het meest bekend om zijn Korhoenders. Het gaat hier om de enige plaats, waar zij nog in Nederland voorkomen en helaas wordt hun aantal ook hier minder. Vroeger kwamen zij ook nog op de Veluwe voor en ik herinner mij

zelfs de baltsroep van de Korhoenders in de Drunense Duinen in Noord-Brabant, toen ik tijdens mijn militaire dienst een nachtoefening moest draaien. Maar dan praat ik al over het begin van de zestiger jaren.

Het mooiste is de balts te zien bij het aanbreken van de dag. Dan zijn de mannetjes het meest actief en rennen zij om de vrouwtjes heen, die vaak in de bomen of struiken zitten. Daarbij maken de mannetjes een snel, hoog en rollend geluid, dat ver over het heidegebied te horen is.

Om de stand van de Korhoenders in ieder geval op peil te houden, wordt de oppervlakte aan heidevelden regelmatig nog uitgebreid en worden hier en daar oude stukken weer afgeplagd. De beste combinatie voor Korhoenders is heideveld met in de nabijheid akkerland met graan. Daarop kunnen zij foerageren. Helaas komen graanakkers hier nauwelijks meer voor en dit zal een van de redenen zijn, dat ook hier de Korhoenderstand achteruitgaat.

We zijn verschillende malen in alle vroegte in de richting van de baltsplaats gelopen en we hebben inderdaad een aantal hanen prachtig zien baltsen, vergezeld van de bekende baltsgeluiden. Ook 's avonds hebben we nog een keer een Korhoender zien baltsen.

De heidevelden, omzoomd door percelen Berken, Eiken, Grove dennen e.d. vormen tevens een prachtige plaats voor Roodborsttapuiten, die ook hier in redelijke aantallen aanwezig waren. Verder zagen we verschillende Boomleeuweriken met hun melodieuze zang en Boompiepers, die regelmatig hun baltsvlucht in de vorm van een parachutesprong uitvoerden. Een leuke verrassing was een badende Appelvink in een plasje.

Dit zijn zo even maar een paar waarnemingen, maar er zit nog wel meer. De Holterberg is geen uitgesproken vogelgebied, maar in combinatie met planten e.d. valt daar zeker genoeg te doen.

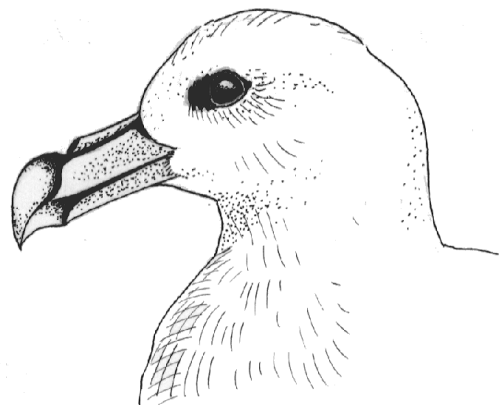
Noordse Stormvogel op leeftijd!

Jelle van Dijk,

Op 23 februari 1999 vond ik op het strand voor Huis ter Duin een vers aangespoelde Noordse Stormvogel. Het had de dagen daarvoor flink gestormd en de hoogwaterlijn lag vol met aangespoeld materiaal zoals stukken hout en veel wier. Omdat ik bezig was met de maandelijkse telling voor het Nederlands Stookolieslachtoffer Onderzoek keek ik goed of de vogel sporen van oliebesmeuring vertoonde. De vogel bleek geheel schoon te zijn, zodat in ieder geval niet besmeuring met olie de doodsoorzaak kon zijn. Toen ik de vogel op zijn rug keerde om ook de onderzijde te inspecteren, zag ik dat de vogel geringd was. De metalen ring was sterk afgesleten, maar met enige moeite kon het ringnummer worden vastgesteld: museum LONDON SS39380. Voorzichtig werd de ring van de poot gehaald en platgebogen. Daarbij moest je oppassen je niet aan de ring te snijden, zo dun was de ring aan de onderrand afgesleten. Thuisgekomen werd de ring direct opgestuurd naar: Vogeltrekstation Arnhem, Postbus 40, 6666 ZG HETEREN.

In deze tijd van automatisering verwacht je dan zeker binnen enkele weken bericht terug te ontvangen. Dat duurde echter heel wat langer. Pas op 18 mei van dit jaar ontving ik een brief uit

Heteren. Daarin werd meegedeeld dat deze Noordse Stormvogel op het bekende Schotse vogeleiland Fair Isle was geringd en wel op 12 september 1968! De vogel was niet als nestjong geringd, maar als "full grown". Dat kan evenwel betekenen dat deze vogel toch in de zomer van

1968 was uitgevlogen. In september zijn alle jongen van dat jaar namelijk wel als "full grown" te betitelen. Dat de vogel echter nog ouder is geweest dan de bijna 31 jaar die de vogel in ieder